

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De tertio

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](#)

Ex hoc apparet, quod non modo in Christo habeamus ejusmodi Medicum, qui omnes nostras infirmitates sanare potest, Psal. 103. v. 3. sed praescribit quoque nobis in verbo suo varias vitae Regulas, de tuerendā valetudine, imprimis v. vult, ut Sacerdotinos ostendamus, h. e. ad ædem Dei pergamus, reddentes, quæcunque vovimus, salutem Domini, Jer. 2. v. 10.

Hoc consilium salutare est: quod si fecerimus, numquam paenitebit nos, sacrificans enim laudem, honorificabit me, Psal. 50. v. ult.

III. Ex Centurionis encomio, quo eum Christus ornat, dicens: Amen dico vobis: non inveni tantam fidem in Israel. Id ad laudem ejus prædicatur, in toto Christiano orbe, usque ad diem novissimum. Tale nomen melius est, quam divitiae multæ, Prov. 22. v. 1. Sir. 41. v. 15. 16.

Simili laude à Spiritu sancto commendantur Noë, Gen. 6. v. 9. Jobus, c. 1. v. 1. Tobias, Tob. 7. v. 7. Horum laus adhuc hodie durat, & durabit, usque ad finem seculi. Tale nomen melius est, quam unguenta pretiosa, Eccl. 7. v. 2.

Adhuc hodie nihil glorioius est, quam si juvenes laudem Josephi, Gen. 39. v. 9. Matronæ laudem Judith. c. 8. v. 7. Virgines laudem B. Virginis Mariæ, Luc. 1. v. 34. Conjuges laudem Zachariæ venentur & adipiscantur, Luc. 1. v. 6.

De Maximiliano Imperatore refertur, quod tumulum Eberhardi Barbati Ducis Würtebergici lacrymis humectaverit, eumque hoc encomio mactaverit: Hic situs est sapientissimus Imperii Princeps.

Hæc præclara laus fuit, ad quam nos omnes contendere debemus, ita ut hono-

ritæ vitae studeamus, potissimum verò fidem & bonam conscientiam servemus, 1. Tim. 1. v. 19. Hoc optimum medium est, quo bonum nomen assequi possumus. Pulcherrima sepulta pietas, dixit Basilius & Petrarcha ait: Virtutem cole dum vivis, & famam habebis in sepulchro. In memoria eternâ erit justus, Psal. 112. v. 6.

Die extremo Christus ipse coram Patre & Angelis, piis ejusmodi homines laudi bus ornabit, iisque coronam vitae imponeat, quam repromisit diligentibus fe, Jac. 1. v. 12.

De Tertio.

Superest Cautela, quæ tribus includitur Regulis, quarum

1. *Christum sequere.* Exemplo est populus in Evangelio, de quo Evangelista: Cum descendisset Jesus de monte, secutæ sunt eum turbæ multæ. In scholâ Nazarenâ Servator egregiam concionem habuerat, quâ tamen parùm gratiæ invenit, verum populates ejus ejecerunt illum extrâ civitatem, de rupe eum præcipitaturi, Luc. 4. v. 16. 29. Ideò aliorum te movebat, docens populum, qui eum ubique sequebatur, nec concionibus ejus exsaturari poterat.

Hic montem adscendit, habetque prolixam concionem, Matth. 5. 6. & 7. finitâ concione descendit de monte, cumque turba tato fervore insequitur, ut cibi quoque & potus obliviscantur, nobis in exemplum: ut & nos cultum Dei studiose frequentemus, & nullâ re eo nos abstrahi patiamur. Sicut enim tūm Dominus prædicavit, ita adhuc hodie per Ministros suos prædicat. Quivos audit, meaudit, Luc. 10. v. 16.

Montes concidere grave est, nec omnibus commodum. Sed hanc molestiam turba haec non refugit, modò occasionem habeat, concessionis Domiaicæ audienda.

Hodie hic fervor fètē refrigeruit: sed cum multorum damno. Unum enim est necessarium, Luc. 10. v. 42. Nimirum Regnum Dei ante omnia querendum est, Matth. 6. v. 33.

Hæc turba ad finem concioni Christi, quamvis prolixiori, interfuit: Hodie multi tœdio afficiuntur, si conciones ultra confutatum terminum extendantur. Verum malum hoc ipsum est indicium: Auris enim bona audit cum omni concupiscentia sapientiam, Sir. 3. v. 31. lætaturque, sicut qui invenit spolia multa, Psalm. 119. v. 162. quem verò ejus nausea capit, ut Israelitas Mannæ, Num. 21. v. 5. ipse eandem cum ingratissimis convivis sententiam audiet: Dico, quod nemo virorum illorum, qui vocati sunt, gustabit cœnam meam, Luc. 14. v. 24.

Imprimis verò hic observandum, quod Christus non modò tui bæ prædicat, sed & postea ipsam præcedit, & illa sequitur eum. Ita & verbi Præcones exemplum gregi se præbeant, in Sanctis operibus, ne cum aliis prædicaverint, ipsi reprobi efficiantur, 1. Cor. 9. v. ult. Nam

Turpe est Doctori, cum culpa redarguit ipsum.

Qui prædicas, non furandum, furaris, Rom. 2. v. 21. quo ipso Ecclesia scandalizatur & ministerium despiciunt: sicut tempore Eli, propter filios ejus degeneres Hophni & Pineas cultus Dei plane decessebat, 1. Sam. 2. v. 17.

Auditores verò ovium naturam indu-

entes, pastorem suum verbi & vitæ puritate ipsos præeuntem, sequantur. Imitatores mei estote, inquit Paulus, & obseruate eos, qui ita ambulant, sicut habetis nos pro exemplari, Phil. 3. v. 17. Id quod turba haec probè notavit, dum vestigia Christi presso pede fecuta est. Nos adhuc hodie vestigia ejus videmus in verbo ejus, quæ idè nobis reliquit, ut insistamus iis, 1. Petr. 2. v. 21. Non igitur, neque ad dextram, neque ad sinistram declinemus, Esa. 30. v. 21. Qui enim mœsequitur, non ambulabit in tenebris, sed habebit lumen vitæ, ait ipse Servator, Joh. 3. v. 12.

II. Humilitatis stude. Id nos Christus docere voluit, quando ad leprosum ait: Vide, nemini dixeris. Quo ipso non prohibuit ei publicam fidei professionem: Corde enim creditur adiustitiam, ore confessio fit ad salutem, Rom. 10. v. 20. Multò minus gratiarum actionem Deo debitam interdixit ei, hanc enim mandavit Deus, Psal. 50. v. 15. sed exemplum humilitatis eo nobis propонere voluit, ne nostram, sed Dei gloriam in omnibus queramus, dicentes: Non nobis Domine, non nobis, Psal. 115. v. 1. Idem inculcat Paulus, inquiens: Hoc sentite in vobis, quod & in Christo Jesu, Phil. 2. v. 7. Quodsi hoc exemplum fecuti, humiliemur sub potentiam manu Dei, ille nos exaltabit in tempore visitationis, 1. Petr. 5. v. 6.

Leprosus porrò voluntatem suam Dei voluntati modestè subjicit, dicens: Domine, si vis, potes me mundare. Idem & nos faciamus. Non enim Deus vult sibi præscribi tempus & modum in juvando: ideo unicè in voluntate ejus acquiescamus, Domine fiat voluntas tua, sicut in oratione Do-

Dominicā petimus, Matth. 6. v.9. Voluntas ejus sit pro imperio. Si sanos nos esse velis, placeat nobis; si misericordia, neque id displiceat, & laudemus Dominum. Talis modestia Deo pergrata est, quā movertur, ut nobis plura largiatur, quam oravimus, ut exemplum Salomonis probat, 1. Reg. 3. v. 12. 13.

Tandem quoque hanc humilitatem Centurio nos docet, quando indignitatem suam agnoscens, dicit: Domine, non sum dignus, ut intres sub tecum meum: sed tantum dic verbum, & sanabitur puer meus.

Inveniuntur homines, qui quando ad honores adspirant, non nisi alta sapiunt, & alios alto supercilium despiciunt.

Verū insignis stultitia hæc est, quam veri Christiani studiosè declinare, & ex adverso humilitati studere debent. Hæc ejusmodi virtus est, quā tota SS. Trinitas delectatur.

Deus Pater, quamvis altissimus est, tamen humilia respicit in cœlo & in terra, Psal. 113. v. 6.

Deus Filius formam servi induit, Phil. 2. v. 17. & proposito sibi gaudio, sustinuit crucem, confusione contempsit, Hebr. 12. v. 2. propterea nos ad similem humilitatem hortatur, Matth. 11. v. 29.

Deus Spiritus sanctus libenter habitat cum humilibus, unde & humilitas fructibus ejus annumeratur, Gal. 5. v. 22.

Quodsi igitur societatem habituri sumuscum Patre & Filio, 1. Joh. 3. v. 3. nos quoque humilitati studeamus oportet. Deus enim resistit superbis, humilibus vero dat gratiam, 1. Petr. 5. v. 5.

III. Majoribus te subjice. Id in prælecto Evangelio trifariam nobis indicatur, juxta tres Hierarchias, quas Deus ordinavit.

Leprosus Sacerdoti se ostendere jubetur, haec obedientia est, quæ Ministerio S. debetur.

Centurio exemplo suo nos docet, quomodo Magistratui subjecti esse debeamus.

Servus vero Centurionis omnibus, servis, famulis, & ancillis exemplum præbet, quomodo heris suis & Dominabus simili fide inservire debeant. Unum æque necessarium est, atque alterum.

De verbi Ministerio ait Paulus: Obedite Præpositis vestris, &c. Hebr. 13. v. 17.

Certè non expedit. Pro Christo enim legatione fungimur, 2. Cor. 5. v. 20. Sic ut itaque terrenus Princeps indignè fert, si legati ejus lædantur: sic nec Deus idem ferre potest. Qui vos tangit, pupillam oculi mei tangit, Zach. 2. v. 8.

De obedientiâ, quæ Magistratui debetur, Paulus dicit: Omnis anima potestatisibus supereminentibus subdita sit, Rom. 13. v. 12. Hoc ipsa æquitas requirit, sunt enim patres patriæ, Gen. 41. v. 13. quibus ut liberi parentibus subjecti esse tenemur, Sir. 3. v. 2. in omnibus, quæ Deo non adversantur, Act. 5. v. 29.

Dicimus in Proverbio:

Arbor honoretur, cuius nos umbra tuerit:

Atqui ejusmodi arbor umbrosa est Magistratus, Dan. 4. v. 17. Ingratitudo ergo esset, debitam iisdem reverentiam denegare.

Scaliger scitè ait: Is spuit in se, qui spuit adversus Olympum.

Ita qui Magistratui repugnat, non modò

12 in

in Deutn peccat, sed & sibi ipsi multum incommodat, & grave erit illi, adversus stimulum calcitrare, Act. 9. v.5.

Tandem de famulitio ait Apostolus: Servi, obedite per omnia Dominis, Col. 3. v. 22. additque in fine, timentes Dominum: Timor enim Domini expellit peccatum, Sir. 1. v.27.

Quando igitur Christiani servientes Deum ante oculos habent, recordantur hoc ipso, quod à Deo in hoc statu positi sunt, videnturque sibi Deo servire, non hominibus, Eph. 6. v.7.

Meminerunt, quod nihil sine mercede relinquat, sciuntque, si fideles inveniantur, aliquando laudem sibi fore à Domino, 1. Cor. 4. v.5.

Cogitant, Deum severum judicem esse, qui nullam personam respiciat, sed unicuique pro merito retribuat, sive sit servus, sive liber, Eph. 6. v.8.

Sciunt coram oculis Dei omnia nuda & intimè patentia esse, Hebr. 4. vers. 13.

esse eos lucidiores Sole, & videre omnia, quæ homines agunt, etiam in occultissimis angulis, Sir. 23. v. 27. 28.

Hoc si Gehesi perpendisset, non propter infidelitatem lepræ percussus fuisset, quæ ipsi & omnibus ejus posteris adhæsit, 2. Reg. 5. v.27.

Adhuc hodie nihil adeò occulte peragi potest, quod non fiat manifestum. Es wird nichts so klein gesponnen / es kommt endlich an die Sonnen.

Ideò servientes ita Dominis suis inseruant, ut ejus gloriam apud homines consequantur: sic & Dominus eos aliquando super multa constituet, Matth. 25. v. 23. ut & ipsi suæ domui suo tempore provideat, uti Jacob, Gen. 30. v. 30. & ex servis Domini sicut, uti Joseph, Genes. 41. v. 43. Verè enim gloriam præcedit humilitas, Prov. 15. v. 33. Beatus, qui probatus invenietur, accipiet enim coronam vitæ, Jac. 1. v.12.

Quam Jesus ex gratiâ nobis largiatur, Amen.

DOMINICA IV. POST EPIPHANIAM,

Evangelium Matth. 8. v. 23 -- 27.

EXORDIUM.

Cum Simon Petrus, & Thomas, qui vocatur Didymus, & Nathanaël, qui erat à Canâ Galilee, & filii Zebedæi, & alii ex discipulis ejus duo per noctem totam in mari navigassent, & frustrâ laborassent: stetit Jesus, mane facto in litora; non tamē

cognoverunt discipuli, quia Jesus est: Ille monstravit ipsis, quorum rete mitterent, nempe in dextram navigij. Hoc cum fecissent, cuperunt centū quinquaginta tres magnos pisces, ut non valerent rete trahere præ multitudine piscium, Joh. 21. v.2.

Hoc allegoricè exponemus.

Nos